

Acul și barosul

Ion Creangă

Acul: - Moșule! De ce ești *zurbagiu*? Te sfădești neconținut cu soră-ta nicovală, ți pați și faceți larmă de-mi ți uie urechile. Eu lucrez toată ziua și nimeni nu-mi aude gura.

- Iaca, mă!...da' de unde-ai ieșit, Păcală?
- De unde-am ieșit, de unde n-am ieșit, eu îți spun că nu faci bine ceea ce faci.
- Na!...vorba ceea: A ajuns oul mai cu minte decât găina. Măi băiete, trebuie să știi că din sfădălia noastră ai ieșit, ș-apoi tu nu cauți pricină?
- Mă rog, iertați-mă! Că dacă n-ar fi fost focul, foile și omul care să vă facă și să vă deie nume, ați fi rămas mult și bine în fundul pământului, ruginite ca vai de voi.
- Măsoară-ți vorbele, băiete! Auzi, soră nicovală, cum ne râde acușorul?!
- Aud, dar n-am gură să-i răspund; și văd, dar trebuie să rabd.
- Vorba ceea, soro: șede hârbu-n cale și râde de oale. Măi, pușchiule! Ia să vedem ce-ai făcut tu mai mult decât noi?
- Ce-am făcut și ce fac, îndată ți-o spune. Ca să nu lungesc vorba, hainele bărbătești și femeiești, din creștet până-n tălpi, și alte nenumărate lucruri frumoase și scumpe, fără de mine nu se pot face. Mergi la croitor, intră în bordei, suie-te în palat, ai să mă găsești. Fetele mă pun în cutiuțe aurite, mă înfig în perinuțe de mătăasă și îngrijesc de mine ca de un mare lucru.
- Da în stogul cu fân nu vrei să te puie, mititelule?
- Nici în stogul cu fân, dar nici trântit într-un ungher al fierăriei, ca tine. Ia spune-mi: te mai ia cineva în mână decât fierarul?
- Ia ascultă, te prea întreci cu șagă, piciule! Dacă șezi la cinste și toți îngrijesc de tine, cum zici, de ce le împungi degetele?
- Da, împung pe cască-gură cel somnoros, pentru că vreau să iasă din mâna lui lucruri frumoase. Tu pentru ce bați fierul cel culcat pe nicovală, ruginit ca și tine? Nu ca să faci din el lucruri mai bune și mai frumoase?
- Măi...da bun ești de gură!
- Și de gură, dar și de lucru.
- Ei bine, tu mi-ai înșirat verzi și uscate; ia stai să-ți spun și eu pe ale mele. Toporul, barda, ciocanul, cleștele, vâtraiul și nenumăratele unelte și mașini de fier, unele de o mărime uriașă, iar altele mici, pututu-s-au face până

n-au trecut printre baros și nicovală? Casa, bisericile, corabia, puștile, tunurile și alte lucruri nenumărate, așa-i că n-ar fi, de nu eram eu? Tu îmi spui de haine frumoase; eu ți-o spune de casă, de sapă, de seceră, de coasă și de plug. Tu îmi spui mai mult de frumos, eu ți-o spune de cele neapărat trebuincioase.

- Mă faci să te-apuc iar la scărmanat, moșule baros! Haine i-au trebuit omului întâi. Cu rufe de-ale tale îți ghiorăiesc mațele de foame.
- Măi! Da ruginit mai ești!
- Ruginit cum sunt, eu v-am făcut și trebuie să ascultați de sfaturile mele.
- Așa este, dar prea te lauzi: las' mai bine să te laude alții. Și tu faci trebi bune, și eu; numai atâta că tu faci lucruri mai din topor, eu mai delicate; tu șezi întotdeauna cu fierarul cel uns de cărbuni, iar eu șed cu croitorul și cu tot felul de persoane. [...]

Vocabular:

zurbagiu: căruia îi place să se certe, scandalagiu;

baros: ciocan foarte mare și foarte greu;

nicovală: unealtă de oțel, care se folosește pentru sprijinirea pieselor supuse prelucrării:

1. Alcătuiți enunțuri cu cuvintele de la vocabular.

.....

.....

.....

.....

.....

2. Realizați corespondența între enunțurile date și formularea lor sub formă de titluri:

Acul este supărat pe baros și nicovală.	Mândria acului
Acul este mândru de tot ceea ce poate face.	Modestia acului
Barosul și nicovala își prezintă și ele realizările.	Supărarea acului
În final, acul îl sfătuiește să fie mai modest.	Realizările barosului și ale nicovalei.

Reține proverbul: „*Lauda de sine, nu miroase-a bine.*”